

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ
Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

* * * * *

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ ΕΣΠΕΡΑΣ

Ὁ διάκονος λέγει· Εὐλόγησον δέσποτα.

Ὁ ἱερεὺς ἐνδεδυμένος ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν καὶ στὰς ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης μετὰ τοῦ θυμιατοῦ, σφραγίζει σταυροειδῶς, καὶ ἐκφωνεῖ·

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς ψάλλον μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος π̄̅̅ Πα ϕ

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
ἕτερον

Ἦχος π̄̅̅ Πα ϕ

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοι οις μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με
νος

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται τρὶς ἄνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν ἐξάκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους·

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.
(ξζ' 2)

υ ρι ι ι ε ^{Κε} Κυ ρι ε ε κε ε ε κρα

ξα α προ ο ος σε ^{Πα} ει σα α α α κου σο ον

μου προ ο ο σρες τη φω νη η η τη ης δε η η η

σε ω ω ω ως μου ^{Κε} εν τω κε κρα γε ναι με

ε προ ο ος σε ^{Πα} ει σα κου σο ον μου ^{Δι} Κυ υ ρι ι

^{Πα} ε

Κ α τευ θυν θη τω η προ ο ο ο σευ ευ

χη η η μου ως θυ μι α μα α ε νω ω ω πι

ο ο ο ον σου ^{Κε} ε παρ σις τω ω ω ων χει ρω

ω ων μου ου θυ σι ι α ε ε ε σπε ε ρι ι νη

η ^{Πα} ει σα κου σο ον μου ^{Δι} Κυ υ ρι ι ε ^{Πα}

Ἡ Στιχολογία.

^{Πα} χ

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και

θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου ^{Πα}

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους

πο νη ρι ι ασ του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ

τι ι αϊς ^{υ̇ ρ̇}

Σ^{Πα} υν αν θρωποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι

ι α αν και ου μη συνδυ α σω με τα των εκλεκτων αυ

των ^{υ̇ ρ̇}

Π^{Πα} αι δευσει με δι καιος εν ε λε ει και ε λεγ ξει

με ^{Δ̇ ρ̇} ε λαιον δε α μα ρτω λου μη λι πα να α τωτην κεφα

λη ην μου ^{υ̇ ρ̇}

Ο^μ τι ε τι και η προ σευ χη μου ενταις ευ δο κι

αις αυ των ^{υ̇ ρ̇} κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι

κρι ται αυ των ^{υ̇ ρ̇}

Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θη σαν ^{Δ̇ ρ̇} ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης ^{Δ̇ ρ̇} δι ε

σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην ^{υ̇ ρ̇}

Ο^μ τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλ

μοι οι μου ^{Δ̇ ρ̇} ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ην μου ^{υ̇ ρ̇}

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη

σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων

την α νο μι ι αν

Π ε σουν ται αι εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω

νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γγε λω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το Πνευ μα μου και συ

εγ νωστας τρι βους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε

κρου ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον

και ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με

A πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο

εκ ζη τωντην ψυ χη ην μου ^{u q}

E ^{Κε} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα ^{v' 22} συ ει

η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζωντων ^{u q}

Π ^{Κε} ρο ο σχε σπρος την δε η σι ιν μου ^{v' 22} ο ο τι

ε τα πει νω θην σφοδρα ^{u q}

P ^{Δι} υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ^{Δ 22} ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ^{u q}

E ^{Πα} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του

ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι σου ^{u q}

E ^{Πα} με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα πο

δω ως μοι ^{u q}

E ^{Πα} κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι ε

ει σα κουσον της φω νη ης μου ^{u q}

Γ ^{Κε} ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χοντα ^{u q} εις την

φω νη ντης δε η σε ω ω ως μου ^{u q}

Ἴστώμεν στίχους στ', καὶ ψάλλομεν
στιχηρὰ ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται;

ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος

ε ε ε ε στιν

Πα
Δ ι α του τι μι ου σου Σταυ ρου ου Χρι ι ι

στε δι ι α α βο ο λον η η η η η

Κε
σχυ υ υ υ νας και δι α της Α να στα σε

Δι Πα
ω ω ω ως σου το κε ε εν τρο ον της α μαρ τι

ι ι ας η ημ βλυ υ υ νας και ε ε σω ω ω

Κε
σα ας η η μας εκ των πυ λω ω ω ν του θα

Πα
να α α α του δο ξα ζο μεν σε μο νο γε ε νε

ε ε ες

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ηλ πι σεν η

ψυ χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον

Πα
Ο την Α να στα σιν δι δους τω γε νει των α αν

Δι Πα
θρω ω ω πων ως προ βα α τον ε πι σφα γη η ην

η η η η η χθη ^{Κε} ε φρι ι ξα αν του ου τον οι οι

α α αρ χον τε ες του Α α α α δου ^{Δι} και ε πηρ

θη η σαν πυ υ λαι ο δυ υ νη η η η ραι ^{Κε} ει σε

λη λυ θε γαρ ο Βα σι λευς της δο ο ο ξη ης Χρι ι

ι στος ^{Κε} λε ε γωντοις εν δε σμοι οις ε ξε ε ε ε

ελ θε ε ε ε τε ^{Πα} και τοις εν τω σκο τει α να κα

λυ υ πτε ε σθε ^Α

Στίχ. γ΄. Από φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, από φυλακῆς
πρωΐας ^Α ^Χ ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ον ^{Κε}

Μ ε γα θα α α αυ μα ^{Πα} ο των α ο ρα τω ων

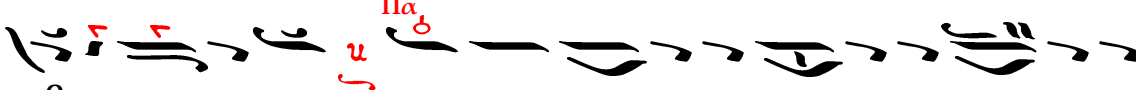
Κτι ι ι στης δι α φι λαν θρω πι αν σα ρκι πα α

θων α νε ε στη ο ο α θα α α α να α α

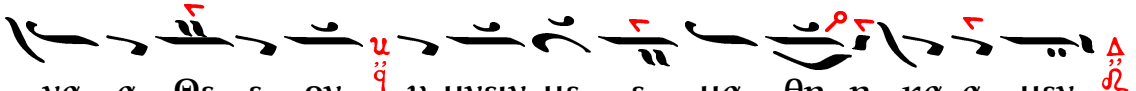
α τος ^{Δι} δευ τε πα τρι αι αι αι των ^{Πα} ε ε θνω ων του ου

τον προ σκυ νη η η η σω ω ω ω μεν ^{Κε} τη γαρ αυ

του ευσ πλα αγ χνι ι ι α ^{Κε} εκ πλα α α νης ρυ

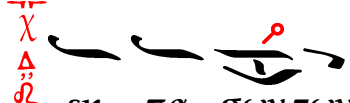
 σθε ε ε εν τες εν τρι σιν υ πο στα σε σιν ε ε ε

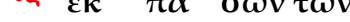
 να α Θε ε ον υ μνειν με ε μα θη η κα α μεν

Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ

 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ

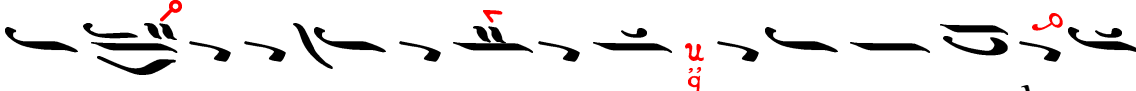
 εκ πα σωντων

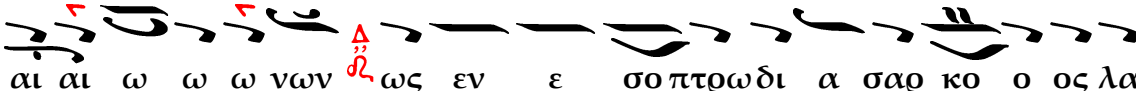
 α νο μι ω ω ω ν α α α αυ του

Ε

 σπε ρι νην προ σκυ νη σιν προ σ φε ρο μεν σοι τω α

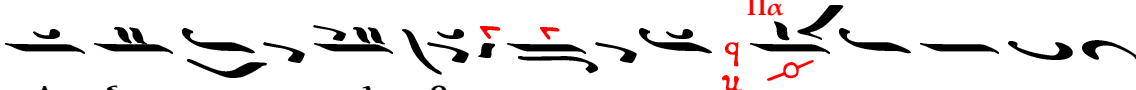
 νε σπε ε ε ρω ω φω ω τι τω ε πι τε λει των

 αι αι ω ω ω ν ω σ εν ε σο πτω δι α σα ρ κο ο ος λα

 αμ ψαν τι ι τω κο ο ο ο σμω και με ε χρι ισ

 Α δου κα α τελ θο ο ο ο ν τι και το ε κει σε

 σκο ο ο τος λυ υ σα α αν τι και το φως της α

 να στα σε ε ως τοις ε ε θνε σι ι δει ει ει ξα α α

 αν τι φω το δο τα Κυ ρι ι ε δο ο ξα α σοι

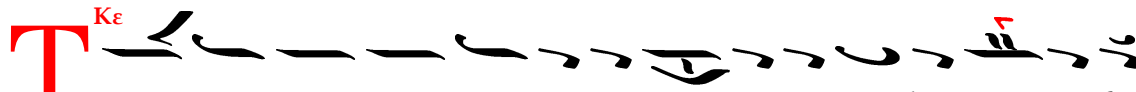
Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,

 ε παι νε σα

 τε αυ τον πα α αν τες οι οι λα α α οι

Τ

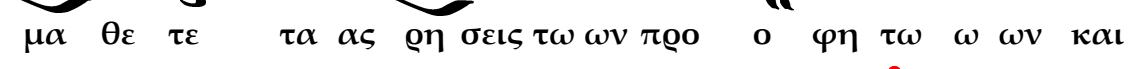

 ον αρ χη γον της σω τη ρι ας η μων χρι στο ον δο

Μ ξο ο λο ο γη η η σω ω ω μεν αυ του γαρ εκ
 νε κρων α να στα αν τος κο σμος εκ πλα α νης σε
 ε σω ω σται χαι ρει χο ρο ος Α αγ γε ε λων φε
 ε ε ευ γει δαι μο νων πλα α α νη Α δαμ πε
 σων α νι στα α ται δι α α βο λο ος κα τη ηρ γη η
 ται

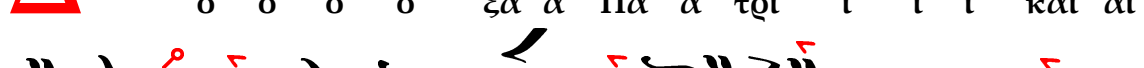
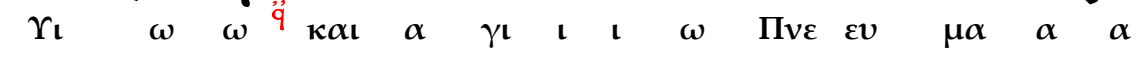

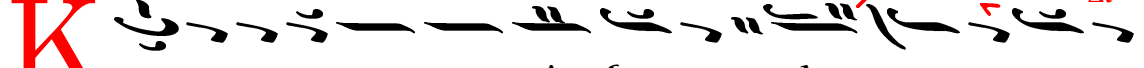

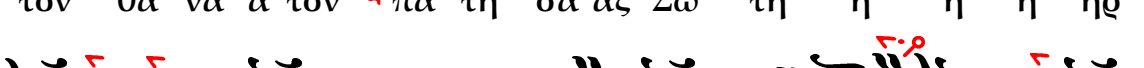
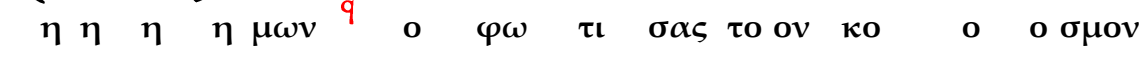
Στίχ. Γ'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου
 με νειεις το ον αι ω ω ω να

Πα Ο ι της κου στω δι ασ ε νη χουν το υ πο των
 πα ρα α νο ο ο μων κα λυ ψα τε Χρι στου την ε
 γε ερ σι ιν και λα βε τε αρ γυ υ ρι α α και αι
 ει ει ει ει ει παα α α τε ο τι η μων κοι
 μω ω με ε ε νων εκ του μνη μει ου ε συ λη η η
 θη ο ο νε ε ε κρος τις ει δε τις η κου σε νε
 κρον κλα πε ε εν τα α πο ο τε ε μα λι στα ε σμυρ
 νι σμε ε ε νον και αι γυ υ υ μνον κα τα λι

 πον τα και εν τω ω τα φω τα εν τα α φι α

 α α α αυ του μη πλα να σθε Ι ουου δαι αι αι οι

 μα θε τε τα ας ρη σεις τω ων προ ο φη τω ω ων και

 γνω ω ω τε ο ο τι αυ τος ε στι ι ιν α α

 λη η θως ο λυ τρω της του ου κο ο ο σμου και πα αν

 το δυ υ να α μος

Ἦχος Πα φ

 ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι

 γι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α

 τι

 Κυ ρι ι ε ο τον Α δην σκυ λε ε ευ σας και

 τον θα να α τον πα τη σα ας Σω τη η η η η ρ

 η η η η μων ο φω τι σας τον κο ο ο σμον

 τω σταν ρω τω τι ι μι ι ι ω ε λε η η σον η η

 μας

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Πάϛ

Κ αὶ νυ νυ νυ νυ νυ καὶ α α εὶ καὶ εἰς τὰς

αὶ αὶ ὠ ὠ ὠ νὰς τῶν αὶ ὠ ὠ νῶν α α ἀμην

Ε ν τῆ ε ρυ υ θρὰ θὰ ἀ λὰ ἀ ἀσση

τῆς ἀ πει ρο γὰ μου οὐ νυ υ υμφῆς εἰ εἰ κῶν δι ι ε

γρὰ ἀ ἀ ἀ φῆ ἠ πο ο ο τε ε κεί Μω υ σῆς

δι αὶ ρε ε τῆς τουοῦ υ υ υ δὰ ἀ ἀ τὸς ἐν

Δι θὰ δε ε **Πα** γὰ ἀ βρι ι ι ἠλ υ πῆ ρε τῆ ἠς του θὰ

ἀ ἀ ἀ ἀυ μα ἀ ἀ τὸς το τε τον βυ θον ε

Πα πε ζε ευ σεν ἀ βρο χῶ ως **Κε** Ἰ ἰσ ρὰ ἀ ἠλ νυ νυ νυ

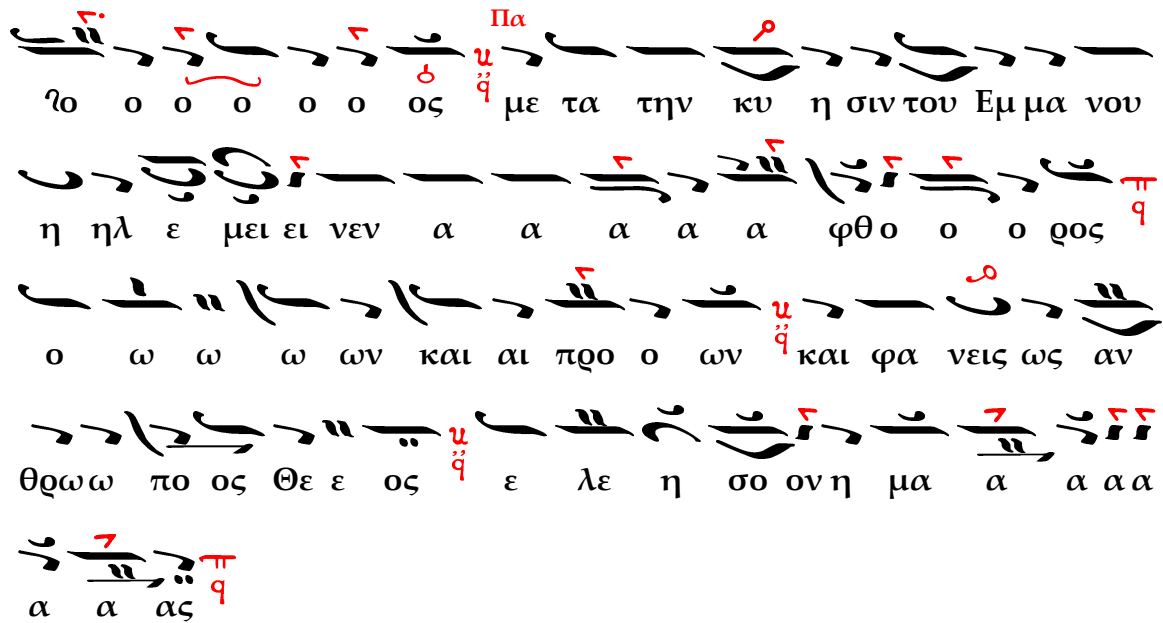
δε τον Χρι στον ε γεν νῆ ἠ σεν ἀ ἀ σπο ο ρως ἠ

Πα ἀρ θε ε ε νο ος ἠ θὰ λὰ ἀ σὰ ἀ με

τὰ τῆν πα ρο δον τουοῦ Ἰ ἰσ ρὰ ἀ ἠλ ε ε με

νε εν ἀ ἀ ἀ βα ἀ ἀ τὸς ἠ ἀ ἀ ἀ ἀ

ἀ ἀ ἀ με ε ε ἠ ἀ ἀ με ἐμ πτο ο ο ο ο

 2ο ο ο ο ο ο ος Πα
 με τα την κυ η σιν του Εμ μα νου
 η ηλ ε μει ει νεν α α α α φθο ο ο ρος
 ο ω ω ω ων και αι προ ο ων και φα νεις ως αν
 θρωω πο ος Θε ε ος ε λε η σο ονη μα α α α α
 α α ας

* * *

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

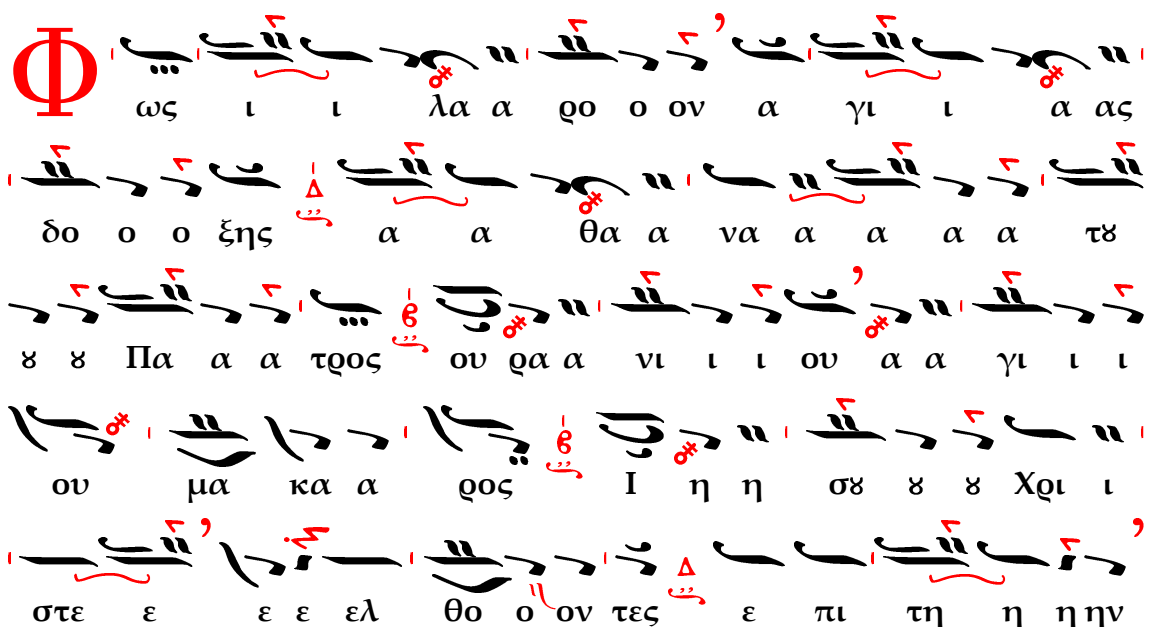
Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῆμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐὰν δὲ εἰσοδεύουν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν.

Φῶς ἰλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Ϡ

 Φως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϠ
 Ϡ Ϡ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σϠ Ϡ Ϡ Χρι ι
 στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η η ην

η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μνϞ Ϟ με ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε Ϟ
 Ϟ Ϟ ζω ω η η ην ο ο ο δι δης δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

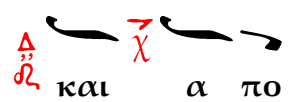
Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

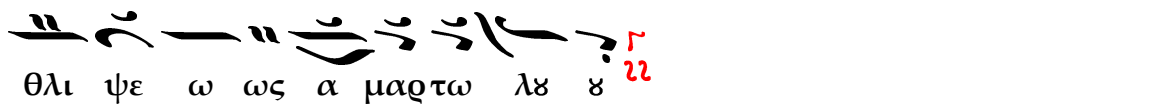

Καὶ φάλλεται τὸ μέγα προκείμενον.

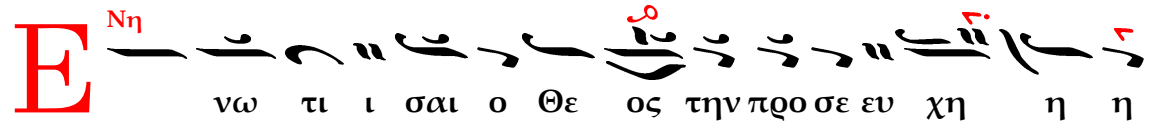
Ἦχος Ϟ Γα φ

Ε^{νη} νω τι ι σαι ο Θε ος τηνπροσεευ χη η η
 μϞ και μη η υ πε ρι ι ι ι δη ης τη ην δε
 ε η σι ι ιν μϞ

Στίχ. α'. Πρόσχες μοι καὶ εἰσάκουσόν μου· ἐλυπήθην ἐν τῇ

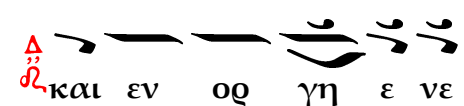
ἀδολεσχία μου καὶ ἐταράχθην ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ

θλιψε ω ως α μαρτω λ'

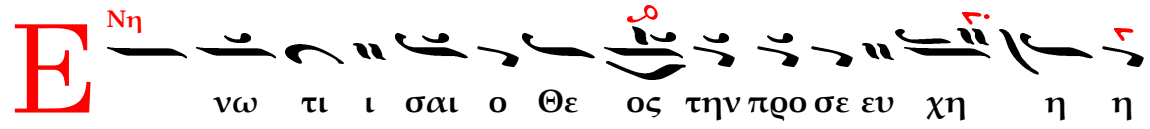
E^{Nη}
νω τι ι σαι ο Θε ος την προ σε ευ χη η η

μ'

ε η σι ι ιν μ'

Στίχ. β'. Ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμὲ ἀνομίαν

κο ο τ'εν μοι

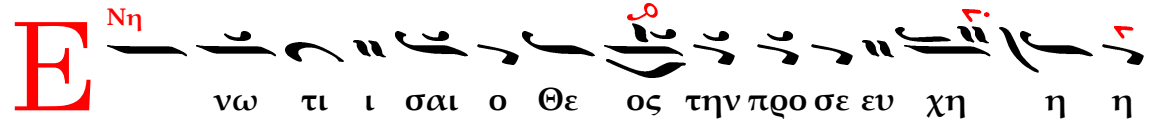
E^{Nη}
νω τι ι σαι ο Θε ος την προ σε ευ χη η η

μ'

ε η σι ι ιν μ'

Στίχ. γ'. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα,

ο ος ει ση η κ'ε σε ε ε μ'

E^{Nη}
νω τι ι σαι ο Θε ος την προ σε ευ χη η η

μ'

ε η σι ι ιν μ'

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα ἀρχομένου τοῦ ἀ' χοροῦ·

Τὸ Στιχηρὸν Ἀναστάσιμον τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος π̄ ᾱ Κε ρ

Σ ε τον σα ρ κω θεν τα Σω τη η ρα Χρι στον και
των ου ρα νων μη χω ρι σθε εν τα εν φω ναις ασ μα των
με γα λυ νο μεν ο τι σταυ ρον και θα να τον κα τε
δε ε ξω δι α το γε νος η μων ως φι λα α αν θρω
πος Κυ ρι ος σκυ λευ σας Α δου πυ υ λασ τρι η με ρος α
νε ε στης σω ζων τας ψυ χας η η μων

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος π̄ ᾱ Κε ρ

Χ Α να στη τω ο Θε ος και δι α σκο ρ πι σθη
τω σαν οι εχ θροι αυ του και φυ γε τω σαν α
πο προ σω που αυ του οι μι σουντες αυ τον

Π α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να

δε δει και Πα σχα και νον Α γι ον Πα α σχα

μυ στι κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι

στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα

με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν

του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παντας α

γι α α ζον πι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη

κε ται κη ρος α πο προ σω ω που πυ ρος

Κε ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε

λι στριαι και τη Σι ων ει πα τε δε χου πα ρ η

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως

Χρι στου τερ που χο ρευ ε και α γα αλ λου

Ι ι ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε

α σα με νη εκ του μνη μα τος ως νυμ φι ον προ

ερ χο ο με νον

Χ
Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο
προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη
τωσαν

Κε
Α ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ο ορ θρου βα θε ε
ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο
δο ο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα
θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις
ου τως ε λε γε τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με
τα των νε κρων τι θρη νει ει ει τε τον αφ θαρ τον
ως εν φθο ρα α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε τοις αυ
του ου Μαθη ταις

Χ
Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ
ρι ος α γαλ λι α σω με θα και ευ φραν θω μεν
εν αυ τη

Κε
Π α σχα το τερ πνον Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα

Πα σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει λε Πα
 σχα εν χα ρα αλ ληλουςπε ρι πτυ ξω με θα ω
 ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ υ πης και γαρ εκ τα
 φου ση με ρον ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι
 στος τα Γυ ναι α χα ρας ε πλησε λε εγων κη ρυ υ
 ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἦχος Πά Πα φ

Δ Πα ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι
 γι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α
 τι

Κ Πα αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 ω ω νων α α α α μην

Α Κε να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα και
 λαμ προν θω ω ω με ε εν τη πα α νη γυ υ υ
 υ ρει και α λλη λθ ρς πε ρι ι πτυ ξω ω ω ω

με ε ε ε θα ει πω με ε εν α δε ελ φοι και
 τοις μι σϝ ϝ ϝ σι ιν η η η μας συγ χω ρη
 σω ω μεν πα α αν τα α τη Α να α α στα α α
 α σει και αι ου τω βο η η η η σω ω ω ω
 μεν Χρι στος α νε στη η εκ νε ε ε κρων θα να
 τω θα α να τον πα τη η η η σας και τοις
 εν τοις μνη η η η μα α α α σι ζω ην
 χα α ρι σα α με νο ο ο ος

Τὸ Χριστὸς ἀνέστη φάλλεται τρίς.

Ἦχος Πα ρ

Χρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η η σα α α ας και τοι
 ος ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

τὸ τέλος

ζω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο ο ος
 * * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγία ἐκκλησία (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Κατὰ δὲ τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα ἀντ' αὐτοῦ:

Φωτίζου φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου, ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν διαλογικῶς·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.

Ὁ λαός· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο φορὰς καὶ ἀκολουθῶς·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ὅλον), καὶ

Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ· Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

Σημειώσεις. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, κατὰ μὲν τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα τό, Χριστὸς ἀνέστη, κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἢ τὸ Θεοτόκε Παρθένε.

* * * * *